

Misc. T 52 Fol.

M. I, 650 f:

Misc. cat. 2, 185.

GLORIAM
RECTORIS ORDINIS
ELEPHANTINI

DOMINO
DN. JOHANNES
FRIDERICO

MARCHIONE BRANDENBURGENSI
MAGDENBURGENSI, BOHEMIE, SILESIE
RUM. ARCHIEPISCOPO ELECTORALI, NEC NON
SACRO ROMANO IMPERII ARCHICAMERARIO
SACRO PALATINO

PATRI PATRE
FIO. P. DE. DE. DE.

FRIBURG. DE. DE.
IN GYMNASIO ENOLDINORUM
1855 NOVEMBER 15

DE. DE. DE. DE.
DE. DE. DE. DE.

DE. DE. DE. DE.
DE. DE. DE. DE.

B. M. II. 185.

GLORIAM
REGII ORDINIS
ELEPHANTINI

IN

SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO

DN. JOHANNES
FRIDERICO

MARCHIONE BRANDENBURGENSI,
MAGDENBURGENSI, BORUSSIÆ, STETINO-
RUM, CASSUBIORUM ET VANDALORUM, NEC NON
SILESIAE, GROSSENSIUM AC JÆGERNDORFFENSIUM DUCE,
BURGGRAVIO NORIMBERGENSI, PRINCIPE
HALBERSTADENSI, MINDENSI ET
CAMINENSI,

PATRIÆ PATRE
PIO, FELICE, BENIGNO.

PUBLICA ORATIONE

IN GYMNASIO ONOLDINORUM

IPSIS NOMINALIBUS FERIIS

DIVO JOHANNI SACRIS,

VIII. KAL. JUL. M. DC. LXXXIV.

VENERABATUR

JACOBUS WILHELMUS FÖRSTER.

ANNO CHRISTI M DC LXXXIV.

SEPTIMO GORAM
REGH ORDINIS
ELEPHANTINI

IN
SERENISSIMO PRINCIPATU DOMINO
DN JOHANNI
FRIDERICO

MARCHIONE BRUNSBURGENSE
LACONIBORUM
RUM, CASSEBONUM
SILSIE, GROSSISSIMUM
BURGGRAVIO NORIMBERGENSE
HALBERTADENSE ET
D

24

196

PATRIS PATRIE
PIO FELICE BENIGNO
IN GYMNASIO ONOLDIENORUM
DIVO JOHANNI SACRIS
VNI KAR JUL M DC LXXXIX
VNERABAT

ANNO CHRISTI M DC LXXXIX

Non
N
Len
a
Erig
P

SERENISSIME PRINCEPS

AC DOMINE,

DOMINE CLEMENTISSIME,

lc ego, mane diem cum clarum emissus Eoo
Titan portavit cardine, fatus eram:
I mea Musa bonis fatis, & solve Timorem
Corde! quid ancipitis moesta tremoris
habes?

Non Diomedis erunt, non atria sæva Procoftæ,
Non Tibi Phalaridos dura adeunda domus.
Lenis ad Augusti sanctas admitteris ædes,
ac mansueta vides PRINCIPIS ora tui.
Erige te his dictis, & desine tuta timere,
PRINCIPE non nostro mitior ullus erit.

Et

Et cum nunc audax ad sacra Palatia tendis,
(Non ignota loquar) limina læva pete.

Ac si forte tibi fuerit data copia fandi,

Talia submissa voce genuque refer:

MAXUME JOHANNES, BRENNO DE
STEMMATE NATE,

Mitem projectæ porrige, quæso, manum.

Romuleus Vates, Vatum clarissimus, olim

Obtulit Augusto carmina prima DEO,

Primus eratque labor Cæsar Sulmonis Alumno

Qui nova dulcisona corpora voce canit.

Unice Mecœnas, rerum spes una mearum,

Tu quoque carminibus Magnus Apollo meis.

Suscipe primitias TIBI sacratamque Camœnam,

Atque Tuo seruo Numine dexter ades!

Te Deus innumeros salvum conservet in annos,

Det regimen felix, det populumque probum.

BRENNORUMQUE DOMUM semper su-
per æthera ponant

Prospera fors, virtus, gloria, splendor, honor.

Hæc precor ex animo. PATRIÆ PATER
OPTUME VIVE!

Et TUA me, PRINCEPS, Gratia firma beet

SERENITATI TUÆ

devotissimum servum

Jacobum Wilhelmum Försterum,

BRachia qui cāncri nunc concava, Phœbe, quadrigis
Æthereis peragras, flagranti sidere sulcos
Siccans, & Cereris fœcundæ culmina flavo
Vestis, quæ segetis maturæ signa, colore,
Sparge jubar nitidum, meliori sidere sparge
Lumen, & auratis lustra nunc omnia bigis!
Annua venerunt JOHANNIS tempora, charo
Tempora quæ PATRIÆ PATRIS sunt nomine sacra.
Nulla dies adeò fatis jucunda benignis
Esse potest, hoc cum bene quam componere possem.
O Pater omnipotens, quamvis persolvere grates
Non opis est nostræ dignas, Tibi carmine parvo
Attamen esse juvat gratum, Te thuris honore &
Supplicibus votis semper venerabimur omnes
Munere pro tanto. Sed vos sublimia, Musæ,
Quæ juga Parnassi colitis collesque sacratos,
Divus ubi celso residens in vertice Phœbus
Jura dat, atq; inter vestras labentia fallit
Tempora delicias, velatæ vestibus omnes
Perfufis auro, mulcentes æera cantu,
Pulsantes teneris manibus cytharasq; canoras;
Si vacat, Aoniis deducite carmina plectris,
Utq; jubet Pietas, mecum bona dicite verba.
Salve MAGNE PATER PATRIÆ! quem Juppiter altus
PRINCIPIS Augusti magno decoravit honore,
Justitiâq; dedit multorum pectora sanctâ
Et regere acceptâ superis pietate Virorum.
Metas neve TUÆ laudi neq; tempora pono,

A;

Impe-

Imperium sine fine precor, sine fine secundam
Omnibus in rebus fortunam & candida fata
VIVE bonis avibus, longissima secula VIVE,
Atq; Tuum nomen latè diffunde per orbem;
Utq; viret semper laurus, nec fronde caduca
Carpitur, æternum vigeat sic gloria BRENNÛM!
Hæ, PRINCEPS AUGUSTE, preces, hæc vota per urbes
Atq; per ora Virûm festiva hac luce feruntur.

Et ceu Sol rapidos superingerit altior æstus;
Maxima sic nostras inflammant gaudia mentes.
Gaudia certatim læta junguntur ubiq;
Voce, Sonat veluti volucrum concentibus æther,
Ictaq; dulcisonis viridantia rura resultant
Vocibus, ac hilari celebrant nova gaudia plausu.
Qualis in Eurotæ fœcundo littore lauris
Per juga vel montis viridis natalia Cynthi
Exercet Diana choros, stipante caterva
Nympharum, vario demulcens pectora lusu;
Sic pariterq; TIBI thalamo DEA nupta jugali,
SAXONIÆ GENTIS claro de sanguine nata,
Gaudia multiplicat, Matrum comitante corona,
Quas verò socias forma supereminet omnes.
Lætanturq; TUA clari de stirpe Nepotes.
Ipsa domus, tantis rebus par, splendida luxu
Instruitur, famuliq; parant convivium, festis
Accumbunt proceres epulis & vina coronant;
Fit strepitus tectis vocemq; per ampla volutant
Atria, JO VIVAT JOHANNES! VIVAT! & hujus
Temporis exortus felix ter mille revertat!

Ac ut ubi rapidus, nimbis hyemalibus auctus
Torrens, montano stridens de vertice, volvit
Undas, & segetes latè perfundit & agros:
Maxima sic cunctas pertendunt gaudia mentes.
Cum summis imi, proceres cum civibus, omnis

Turba

Turba senum, juvenumq; chori sua júbila promunt.
Quin & pastores ovium, pecorumq; Magistri
Carmina sylvestri meditantur arundine, magnus
It clamor cœlo, jucundæ ad sidera voces
Jactantur, saliunt teneri sub matribus agni.
Dat Phlœmela sonum vicinis abdita ramis,
Et lepidos dulci modulatur gutture cantus,
Læta repercussis gaudet quoque rupibus Echo.

Ipse Pater Mœnus, Francorum fluctibus oras
Fœcundans, glebâ quâ pingues ubere montes
Pampineis Bacchus fertis & vite coronat,
Hos inter plausus & publica júbila scissô
Occulto madidum subito caput extulit antro,
Et circumcingens molli sua tempora musco
Prolixasq; comas, populis affinibus, ecce!
Improvisus ait; mea jam quoq; flumina tangunt
Gaudia, quæ fundunt resonanti murmure Frater
Rhetnesus ac Altmula soror: per flumina vidi
Et liquidas undas rem miram. Sistito gressum,
Accola France, vago nec te sermone morabor.
Vix potuit rutilus surgentis præco dici,
Phosphorus antevolans, tenebrosas pellere nubes;
Sidere portabat Felicis gaudia festi,
Lætitia montes hilari celsæque fremebant
Petrae, cum divus Musis comitatus Apollo
Ducebat cantus lætasq; per arva choreas,
Quæque gerit Pharetram suspensam, Diva, micantem
Ex humeris, dederat ventis diffundere crines.
Hinc atque hinc glomerantur Oreades; acriter apri
Spumantes celerem cursum clamore premebant.
Talia dumq; mihi nimium miranda videntur,
Quam diversa mea surgit sententia mente!
Vidi ego complures de montibus undiq; Nymphas
Convenisse Diis similes centumq; puellas,

Longa

Longa quibus tergo coma dependebat, ut olim
Virginibus Tyriis, quæ per nemora alta Dianæ
Exagitare feras patrio de more solebant.
Esse quid eximium sensi, primoque putavi
Intuitu celebres thalamos, aut Cadmica jungi
Ingens quæ superûm coluit connubia cœtus.
Ast ubi cognovi festivæ tempora lucis
Lætitiæ causam tantæ nomenque JOHANNIS,
Ite statim, dixi, nitidi mea flumina Moeni,
Gaudia festivæ latè diffundite lucis.
Fallor? an ista dies Magni sacra Principis exset
Nomine, quem faustis hodiè lætisque reportat
Auspiciis Phœbus linguæque animiq; triumphant.
Inprimis coluisse Deum nunc supplice fas est
Mente, sed & PRINCEPS lætis applausibus ipse
Excipiendus erit nobis, & Francica tellus
Gaudia solenni festi celebrabit ovatu,
Et mihi si liceat magnis componere parva,
Navita quod navi mediis in fluctibus, atque
Cynthius æthereo nobis quod præstat Olympo,
PRINCIPIS idque salus patriæ prosperrima præstat.
Quam quoniam incolumem, tutam propriamq; videmus,
Lætisono cantu festam consumite lucem,
Donec permensus cœlum Sol occidit atque
Montibus è celsis majores fuscitat umbras.
Ipse meis undis diffundam gaudia latè,
Quique bibunt Moenum, referam simul atque dici
Indicam festum, quod mecum Rethnesus amnis
Et socii fluvii celebrant vinosaque Francis.
Sic ait, & vitreis rursus caput abdidit undis.

Tot varios inter plausus & tanta virorum
Gaudia, solennis queis publica jubila festi
Patria concelebrat supplex, mirarier amplas
Aulai pompas alios, aliosque stupere

Magni-

Magnificos tueor ritus. pars plurima verò
 In divos vultus ac optima PRINCIPIS ora,
 Qui sospes nobis hodiè isthæc otia fecit,
 Lumina defigit, faciem formamq; verendam
 Atq; Diis similem venerans, ac hæret in uno
 PRINCIPLE, pars oculus tacitè per singula volvit,
 Aspicit effigiem gemmis auroq; superbam
 Pars elephantinam, quam crux adamante notata
 Quintuplici decorat, qui multo fulgurat igne.
 Cærulea nam divum circumdat fascia pectus,
 Pendet & ex illa Regis mirabile donum.
 Pars stupet & stellam renitentem parte sinistra
 Arte laboratam Phrygia, miratur & ostro
 Sanguineo tinctam nitidi textuque rigentem
 Argenti, in cuius medio supereminet alba
 Crux splendore suo, claraque in luce refulget.
 Qualiter ætherea Phoebeo prævius astro
 Lucifer axe suos fulgentes explicat ignes,
 Sic pariter nitidæ radiant de pectore gemmæ.
 Talia cernentes non nudo lumina tantum
 Intuitu pascunt cives, majora revolvunt
 Mente, nec immemores tacito sub pectore versant
 Multa. Subit patrias PATRIS præconia nostri
 Excessisse domos, longè famamque per orbem
 Aligeram totum laudes vexisse, sui que
 PRINCIPIS AUGUSTI nomen super æthera notum.
 Ac ubi quis flammam in trunco forte reliquit,
 Tollitur obscurus tunc saltem ad sidera fumus:
 Mox iterum sævis subito surgentibus Austris
 Omnia pervolitant ignes, it turbine vasto
 Flammaram stridor, latè & prorumpit in auras.
 Non aliter cives, postquam regalia dona
 Conspectere, silent, arrectisque auribus adstant.
 Mox ubi virtutis subiit miratio mentes

B

Ipsorum,

Ipforum, sequitur sermo clamorq̄ue virorum
Multus, & in tales exsolvunt pectora voces.
Scilicet invicti hæc Regis sunt signa favoris.
Indubitata simul magnæ & præconia laudis,
Mirantur populi, quos & divisa refuso
Submovet Oceano tellus, & subdita cælo
Concludit gelido, miratur Cimbria famam
Herois, cujus paret Franconia jussis.

Ipse ego fulgenti confusus imagine primum,
(Nam divos vultus radios flammantis & ignes
Gemmarum nitidos mentes oculique recusant
Cernere vulgares, lædit Sol lumina clarus)
Obstupui, tandem vox hæc è pectore rupit;
Phœbe vale: non hinc priscorum somnia vatum,
Non lassata aliis revocabo numina Musis.
Non divam Venerem, tenerosque Cupidinis ignes
Non Helenæ raptum, vetiti nec fœdera lecti,
Aurea Thessalici Juvenis non vellera fingam,
Nunc mea nunc alias sed poscunt carmina laudes,
Heroëm gemmasq̄; canam. Sint læta JOHANNIS
Nomina Sancta meis numeris hoc tempore festo.
Quemque gerit summus divum ad præcordia Princeps
Ornatum, Regis Danorum nobile munus,
Ordior, & magnæ virtutis præmia dicam,
Cujus & extremæ gentis suffragia testes.
Non ignara quidem mens majestatis, honores
Quæ sacros poscit. similisque potentia Divum est,
PRINCEPS MAGNE, Tuæ Tantis his au sibus obstat,
Obstat, & exiguæ memorem me territa venæ
Reddit, & hæc mecum merito timidissima fatur;
Hic canat aut Flacci Venusini, aut Musa Maronis
Divini, aut docti Nasonis amabile carmen;
Dulces Pegasei dederant queis Numina fontis
Fundere grandiloquo linguarum flumine versus.

Sibila

Sibila quid magni verò tua ludat avena?
 Pone leves calamos ausus neque suscipe tantos.
 Ast ego, vera quidem dicis, mea Musa, regessi.
 Serpis humi, & numeris tantum levioribus apta
 Magna modis parvis tenuas: sed solve timorem
 PRINCIPE vel totus nil mitius orbis habebit.
 Utque suo casulas lustrat, floresque jacentes
 Lumine vivificat Phœbus, lux publica mundi:
 Gratia sic humiles animabit PRINCIPIS ausus.
 Erige te, cœptis audacibus annuet ILLE.
 Ergo Decus mundi, Magni genorosa PARENTIS
 ALBERTI Soboles, lux ô nitidissima gentis!
 Excipe clementi, PRINCEPS celsissime, vultu
 Carmina, nec nostros juveniles despice nisus!
 Vos etiam nostris doctissima pectora cœptis
 Quod precor enixè, parvisque favete Camœnis.
 Si mihi BRENNORUM generosæ gloria stirpis
 Et genus, & clari generis præstantia prisca,
 Atque Domus tantæ stirpis ac divina propago
 Enumeranda foret jam prima ab origine rerum,
 Ante diem clauso componet vesper Olympo,
 Ante suos solito formosior æquore Titan
 Aligeros educet equos coelumque corusco
 Phosphorus ante suo nitidus rubefecerit ortu.
 Ipse nec expediam dictis, quæ gloria semper.
 Illustres maneat BRENNI de stirpe Nepotes,
 Qui bello clari Herôes, quibus incluta coelo
 Auspiciis animos æquet Domus illa, virorum
 Felix prole sua: Qualis Berecynthia mater
 Invehitur curru Phrygias turrata per urbes,
 Læta Deum partu centum complexa nepotes
 Omnes coelicolas, omnes supera alta tenentes.
 Seu titulos quæras, seu majestate paratas
 Palmas ac lauros numeres, dignosque triumphos,

Nulli BRENNORUM virtus & gloria nulli
 Cedit, magnificis sed laudibus anteit omnes.
 Vos estis Regum magnorum sanguine creti,
 Perque immensa diu tantum tot secula retro
 NOMEN BRENNORUM viguit, viguitque propago;
 Cynthius astrorum nivea cum conjugē quantum
 Rex micat æthereæ parva inter sidera olympo.
 Et nemo vobis est bello major & armis,
 Seu ferus arcetur quassatis mœnibus hostis,
 Cominus aut campo miscentur prælia, semper
 Victores BRENNI præda spoliisque potiti
 Adstant, suntque suis castris assueta trophæa,
 Ceu procul è sylvis torvum fugit agna leonem
 Currentemque studet mortis vitare periculum;
 Ille fremens pavidam sequitur, cupideque rapaci
 Tergora diripiens costis & viscera nudat
 Dente, super prædam accumbens lavat ora cruore:
 Sic quoque densatos alacris defervit in hostes
 BRENNORUM virtus penetrans per tela, per ignes,
 Ac expugnato stat victrix aggere semper.
 Circumfusa jacent, atroque fluentia tabo
 Corpora mille, virumque cruor diffunditur arvis.
 Pectore magnanimo clara nec origine stirpis
 M̄jores (similes paucos) non ulla tulerunt
 Secula, nulla ferent Vobis, O lumina mundi,
 Nulla dies unquam memori vos eximet ævo,
 Dum Germana domus Capitoli immobile Saxum
 Accolet, imperiumque Pater Romanus habebit.

Nec mihi, conanti vestrum celebrare perenne
 Augustumque decus, (nam non fert altera terra
 Principibus similes Germano sanguine natis,
 Quos regalis honos ornat, decoratque potestas)
 Fas est, cœruleum limbum nec imagine Barri
 Aurati insignem pompam conferre Tiaræ

Bran-

Brandenburgiacæ. Nomenque domusque superbit
Hæc multum majore gradu, cæloque propinquat.
Ac ut non Elephas, vellus non Hectora fulvum,
Stella nec Æmonium, Trojæ hic populator, Achillem,
Insignes virtute viros & Marte potentes,
Sed sanguis patrius, virtus & propria utrumque
Evexit, laudes tollens ad sidera cœli:

PRINCEPS Magne, tuæ sic stabit gloria laudis,
Quæ Regum se diva Domus tua laudibus æquat,
Sicque TIBI lauros virtus dabit ampla perennes,
Seraque posteritas cuncta & degente minores
Teque Tuosque canent, per singula secula mundi
Magnus honos, nomenque Tuum laudesque manebunt.
Sed tamen & semper virtus per præmia lucet;
Ut micat è collo gemmæ Garamantidos ignis,
Si manus artificum flavo circundedit auro, &
Quale decus reddunt ebori aurea cingula, vel si
Inclusum buxo, aut oryctia terebintho,
Sunt quæ pectus habet, turriti insignia Barri,
PRINCEPS, æterni sunt hæc monumenta favoris
Quo Te Danus amat, sunt & præconia laudum,
Quas populi Hesperii simul & mirantur Eoi.

Dum premit imperio magnus Rex Æolus, atque
Indomitos ventos vinculis & carcere frœnat;
Illi luctantes dant horrida murmura circum
Claustra cavi montis, furiosi limina quærunt;
Jamque ubi concessu superum data copia flandi.
En! subito venti magno velut agmine facto,
Qua via facta, ruunt terræ & maris omnia perflant;
Sic TUA laus, multos TIBI quæ jam parta per annos,
Finibus imperii primum contenta vigeat
Inclyta, sed tacitis etiam crescentibus annis
Crevit, & illa TIBI tandem se posse negavit
Finibus includi patriis, majora requirens.

Hinc nunc immensum volitans pennata per orbem
Nuncia fama ruit, cunctisque allabatur oris,
Ac tua commendat terris splendore secundo
Nomina virtutesque tuas, & censeat amore
Natio cuncta suo Te dignum, maxime PRINCEPS.
Terra jacet gelido septem subjecta Trioni.
Dania Romanis dicta est, clarissima bellis.
Hujus & extremæ gentis pervenit ad aures
Gloria JOHANNIS FRIDERICI Cimbrica Tellus
Nomine mota Tuo voluit conjungere Tecum
Foedus amicitiae, certum dans pignus amoris,
Et simulacra tibi transmittens aurea Barri.
Accipe, nec sacros hos averfator honores,
Laudibus & fama felix sic ibis ad astra,
Dis genite & geniture Deos. Laudabile fiet
Et per Te munus majori Numine dignum.

Sed vos, Ausonides Musæ, & tu diva Poësis,
Dulcia quæ vatum quondam benè pleetra regebas,
Ne numeros culpate meos parvumque juventæ
Ingenium; nobis quod si sub pondere vires.
Defecere, tamen magno excusabimur ausu,
Vos precor, ô nostro nunc aspirate labori,
Primaque longævi quæ sint cunabula ritus
Hujus, & insignes nunc mecum evolvite Reges,
Et meministis enim cuncta, & numerare potestis!

Ultima Barrigeri si perquiratur origo
Ordinis & rerum repetatur origine ab ipsa.
Non fuit à paucis hic demum cognitus annis,
Proxima non illum viderunt secula, grande
Prisca dedere illi jam dudum tempora nomen,
Et, si non tenebris involvit vera vetustas,
Numine divino demissus creditur olim,
Et primum attonitis Cimbris sub imagine ficta
Nubibus in celsis cœli conspectus ab ora.

Scilicet

Scilicet antiquis magna est veneratio rebus,
Et quibus æthereis dedit incunabula summus
Juppiter, in terris magno splendore coruscant,
Cultorisque sui decus immortale sepulchro
Exemptum laudis tandem super æthera ponunt.

Tanta vetustatis seu sit præstantia, sive
Omnia transcendant longè & mortalia vincant,
Ignea queis patria est domus omnipotentis olympi.
Quod decus eximium non dat Tibi cana vetustas?
Quæ Tibi non laudes, qui non debentur honores?
Et queis non titulis celebrabere, Barriger ordo?
Aurea lanigeræ pecudis nec vellera, Jason
Quæ tulit Æsonius Reginae Colchidis arte,
Et Philippus habet pretium non vile laborum,
Gallica, nec divum quæ profert flamen amoris
(Pace tua dicam Flamen cœleste) columba;
Fascia cœruleo nec quæ Bombyce notata
Regum, qui præsunt divisis orbe Britannis;
Tempore Te vincunt, vincuntque prioribus annis,
Sed monumenta Tibi hæc postponit justa vetustas.
Testis erit Primi reditus, qui sceptrâ potentum
Danorum tenuit, Christiani. Vota resolvens
Rex (veluti pietas simplex persuaserat illis
Temporibus) Romæ sacris Patrique Latino,
Postea dum patrias rursus tendebat ad oras,
Et gremio excepit venientem Mantua felix,
Ac antiqua, Ducem Ludovicum, vincla Maritæ
Quem sibi cognatum junxere Hymeneja, jam tum
Hospes Barrigero donavit munere. Quales
Post imitabantur Burgundi vellera ritus.

Musa mihi causas memora, quo Numine moti
Danorum Reges memores hos condere ritus?
Pulsa fuit terris, quæ quondam regna colebat,
Aurea pax, bellis permiscuit omnia miles.

Qualis

Qualis ubi celso coelo nox incubat atra,
Murmurat in sylvis Auster, magnosq; minatur
Imbres, deciduas defudat & æthere guttas.
Sulphureis subito crebris micat ignibus ær
Obscuroque simul toto sonat æthere nimbus.
Secula nunc Phoebus nitidis undena quadrigis
Portârat natæ post tempora prima salutis,
Cum fera commovit fervente cupidine Mavors
Pectora Turcarum Saracenaq; monstra cruentus,
Impia Gens terræ bellisq; animisq; verenda,
Informis vultu, quorum hispida barba comæque
Labra tegunt dentæ, nudo propendula mento,
Ut si quis nulli videat barbata marini
Ora, aut setigerum deformia labra catorum,
Gorgoneique micant oculi, frons torva minatur
Mortem, sethiferæ pendent post terga sagittæ,
Tempora versicolor contextus calva galerus
Contegit è limbo, curvo latus ense revinctum
Est validum, talos vestis dependet ad imos.
Atque solent croceo furas vincire cothurno
Primus ibi ante omnes magna comitante caterva,
Turca ruit, validis Maurorum viribus auctus,
Atque Saraceno stipatus milite, dira
Bella movens furiis tædisque ardentibus actus
Undique Christicolas ferro delevit & igne.

Terra jacet Syriis etiam complexa sub oris
Dives agri, dives pecoris, quam lædere nunquam
Igniferis Phoebus radius nec Mœnalis ursa
Audebunt, fausto subjecta est sidere tellus.
Sancta Palæstinæ Majores regna vocarunt.
Hanc copiis terram Mahometica Turba petivit
Omnibus, & captam potiori parte nefanda
Cæde cruentavit. Rabidus tunc esse Tyrannus
Pectore crudeli & pravo sic ore loquutus

Fertur:

Fertur: Threicii proceres fidiq̄ue Ministri,
Progenies divi Mahometis sanguine creta,
Regna Palæstinæ tandem victricibus armis
Sub Mahometeum violento Marte capistrum
Traximus, & dudum victis dominamur in oris.
Nunc placet ulterius flammis extendere Regnum,
Christigenumque domos Romanaque regna potenti
Milite & extremas armis evertere sedes.
Vosq̄ Saraceni, stabili qui fœdere nobis
Estis eonjuncti, rursus conjungite dextras.
Viribus adversus conjunctis ibimus hostes,
Ibimus & ferro & flammis delebimus omnes.
Fortibus en! vacuæ sunt defensoribus urbes,
Rara virum est acies, magnas si frangere bello
Has terras licuit, quid lamentabile regnum
Christiadum poterit vel tot contra arma virorum?
Per caput hoc juro & labentia sidera Lunæ,
Non prius ad celsæ rediturum mœnia sedis,
Plurima quam nostro superavi milite regna.
Dixerat, ac clamant eadem juvenesque senesque
Assensu magno, sylvis ceu flamina prima
Cum detenta sonant, nemorum increbescere murmur
Incipit, undivagis ventos prodentia nautis.
Talia jactantem dictis & dira minantem,
Non tulit insignis Dux Lotharingius armis,
Cui Gothofredus erat nomen, fortissimus Heros.
Ille jubet magnas passim conscribere turmas,
Viribus & validis commune arcere periculum,
Ne ruat in mœstas damni securior ætas
Clades, & tristes maneat nos exitus olim.
Nec mora, continuo cogit sub signa cohortes
Gothofredus plures, vel quas Germania tota,
Quas Athesis velox, quas inclyta Gallia, quasve
Rhenus habet latus, quas misit Dania fortis.

C

Agmen

Agmen erat peditum, quantum non ante Mycenis
Educto Phrygio pugnabat litore Achilles.

Sed mihi nec numerus constat, nec nomine cunctos
Enumerare datum, quantis tunc arserat armis,
Danorum imprimis pubes, quo milite campos
Complerit contra maculosæ cornua lunæ.
Ac omnis campis exercitus ivit apertis.
Terra erat, eximiis quam complent mœnibus urbes,
Et cingunt fossæ multis stagnantibus undis,
Opportuna loco, quæ tunc Romania dicta est.
Hanc Duce Gottfredo Danus cum milite Gallo
Teutonicoque fuit firmata evertere opum vi,
Et Mars armipotens animum viresque potenti
Addebat populo, stimulos sub pectore vertens
Sternere cæde viros & mœnia cingere flammis.

Hæcque Dacis semper belli sententia mansit.
Imperio duro Saracenus magna Sidonis
Mœnia lunatis armis devicta tenebat
Quam ferro voluit Balduinus vincere primus,
Et Danos socios sibi junxit, mille carinis.
Qui campum æquoreum & spumas ære secantes
Mittebant animos in aperta pericula forteis.
Cumque videt tantos Dux ausus, talia fatur;
Tempora si nobis, quod votis omnibus opto,
Annueret Numen sine bello armisque quieta,
Intrepidæ dextræ! vestro parfisse labori
Possem, nec patriis accitos sedibus omnes
Auxilio nostro, vos intra hæc castra morarer.
Omnia sed Turcæ sævo cum milite complent,
Et fraterna fero perfundunt sanguine regna.
Res dura & regni ratio nos classica cogunt
Occinere, & latè fines custode tueri,
Cernitis, ut tumeant violento pectora Turcis
Fastu, quæ mentes habeat fiducia rerum.

Quia

Quin intra portas atque intra moenia miscent
 Prælia, sunt fuso rubicundo sanguine fossæ,
 Pars hominum, duris quorum post terga lacerti
 Adstricti vinclis, rapitur servire, sagittis
 Maxima pars fixa est, & campi eæde redundant.
 Quare agite, ò animæ! rebus succurrite lapsis.
 Dilecti fratres, per vos & fortia facta,
 Per Regis Dani nomen devictaque bella,
 Spemque meam, patriæ quæ nunc subit æmula laudis,
 Vos rogo. Mox Turcæ cernetis cædis acervos
 Ingentes, lætos tandem & post bella triumphos.
 Sic ait; Atque Viris mens omnibus una sequendi
 Perstat, bellatorque animis Deus incidit. Armis
 Hostilem subito cingunt hostilibus urbem,
 Jamque in conspectu Dux ut habet alta Sidonis
 Moenia, sic validas affatur in arma cohortes.
 Magnanimi firmis conceptas mentibus iras
 In Turcas toties nunc mecum effundite captos!
 Gloria sic etenim laudis Patriæ alta reposcit.
 Nec mora terribilem tollunt ad sidera vocem,
 Tela manu jaciunt, nervis aptantque sagittas.
 Certant obsessi contra defendere saxis,
 Perque cavas densi tela intorquere fenestras,
 Qualis ab occasu madidis surgentibus Hædis
 Verberat Imber humum, quam mixti grandine nimbi
 In vada devolvunt, cum sævis Juppiter austris
 Præcipitans hyemem cœli cava nubila rumpit.
 Sed contra ingentem successus mentibus addit
 Fortibus ardorem, cunctos jam justa Cupido
 Armorum & rabies felicitis Martis agebat.
 Ceu fremitu impastus mansueta ad ovilia sævo
 Ore lupus, cœli ventos perpeffus & imbres,
 Conclamant teneri multis balatibus agni,
 Ast illum ex longo rabies collecta fatigat,

Invadit caulas, pecudes manditque trahitque:
Haud aliter juvenum muros & castra tuentum
Ignescunt animi, vox addita suscitatur iras.
Evolat hasta manu cito, quæ densissima, tendunt,
Tela vident, hosti ferrum, sub pectore condunt.
Jam superant vallum, curvatæ & cornua lunæ
Dejiciunt, Dani victa dominantur in urbe,
Et cum Teutonicis magno lætantur ovatu,

Aspera vix positis paulisper secula bellis
Mitescunt, iterum subito nova & aspera bella
Surgunt, Maurorum sed fregit Danus Ericus
Vires, atque suo Lisabonam reddidit armis
Invictis Domino. Victrix Lusitanica Sylvam
Liberat è rabie Afrorum virtute Canuti.
Non potuere Viri telis, non ense corusco
Corytique leves urbis defendere muros,
Danus in aërio tandem stetit aggere victor.

Tantæ molis erat venerandum condere ritum
Barrigerum. Dani belli nam volvere casus
Tot prius audebant, tandem meminisse juvabat,
Ac Barros Lybicos signum sumpsisse triumphi.

Lucidus Oceanum Phœbus, madidumque cubile
Liquerat, & claro spargebat lumine terras,
Forte quiescebam gelida securus in umbra,
Lambit ubi tacito lymphis Pater arva susurro
Rethnesus, & tenui meditabar arundine carmen,
Quod caneret tot bella Dacum, quod parta trophæa
Hæc Elephantini describeret ordinis. Ecce
Incluta, Pieriis comitata sororibus, ultrò
Obvia Calliope vultu mihi venit amoeno,
Omnibus ex humeris citharæ, decor omnibus idem,
Aurea flaventes cingebat vitta capillos.
Mox ubi sub patulæ recubabant tegmine fagi,
Conticuere omnes, stridoremque unda repressit.

Ad

Ad me Calliope dictis ita fatur amicis.
 Heus, inquit, juvenis, tibi non conspectus Apollo est.
 Succinctus pharetra candentibus aëra cygnis
 Dissipat, Eurynomes faciem in genetricis & oras
 Versus, Leucothoæ Deus irretitus amore,
 Sic ait, at contra paucis sum vocibus orsus:
 Est mihi jam longo non tempore visus Apollo.
 Verum quo meritas tibi dicam carmine grates?
 Opportuna venis, dudum te vota vocabant,
 Calliope, Regum memoras quæ facta priorum
 Incluta, cui series ævi, cui cana vetustas
 Fidaque perpetuæ custodia credita famæ!
 Parvo Barrigerum celebri dum carmine ritum,
 Te precor in cœpto nostro succurre labori,
 Pristina dum volvo fuerit quæ occasio rebus,
 Inveni. Autorem certum mihi scripta recusant;
 Ordinis insignis quis primus creditur Autor?
 Quemve Deum hoc titulo veterum monumenta salutant?
 Tum Dea velatum gemmis auroque volumen
 Mnemosynæ donum, quod fulsit Jaspide glauca,
 Explicuit, repetens altæ monumenta senectæ,
 Talia lambentes rivi cantabat ad undas.

Antiquâ, fateor, sunt hæc caligine tecta,
 Atque jubes magnum tibi nunc narrare laborem.
 Sed quia tantus amor primum cognoscere rerum
 Autorem, incipiam & tibi dicam vera roganti,
 Quæ mea Mnemosyne signavit Mater, adesto!

Plurima si retro numeramus secula mundi,
 Tu, Canute, meis generosi nate Parentis,
 Cymbrica sub cujus viguit moderamine tellus,
 Primus eris numeris, primam tua nomina ponam,
 Hic primum teneris nemorum Studiosus ab annis
 Venatu invigilat juvenis, pavidosque fatigat
 Cervos; felici post cœperat oppida Marte.

C 3

Nam

Nam Ptolomaidem, quam Gens Saracena premebat
Duris imperiis multaque Tyrannide nobis
Te reparasse, Pater legimus victricibus armis.
Cernimus ardentemque per aspera tela ruentem,
Corpora cum ferro sævo tot mille virorum
Stravisti, ut caperet vix moesta cadavera tellus.
Claraque Barrigeri Per Te simulacra videmus
Ordinis augustos gerere ad præcordia Reges.
Secula transferant undena simulque bis octo
Lustra, tot ac anni, jam post natalia Christi,
Livonis populis bello ferroque subactis,
Cum Waldemari fratris, Rex Magne Dacorum,
Spe regni aurato decorasti pectora Barro.

Paucula Castalidum genitrix hæc Diva Dearum,
Mnemosyne, cui longa dies & nomina curæ,
Conscripsit, quanquam dubia est sententia rerum.
Talia si vobis grave non audire canentem,
Quin etiam mecum ritûs diversa notare
Quæ fuerit, Regum jussu, mutatio, divæ
Germanæ, fagi superimpudentis in umbra
Et tacitas liquidi propter percurrere rivi
Undas! Ficta dabo antiquis non nomina rebus,
Libera non nobis concessa licentia Vatum,
Historicæ fidei cogor servare tenorem.

Si varios veteris Belgæ bellicæ labores
Nostis, & hi quoties vastabant milite terras
Barbaricas, nostis, quæ ferrent signa, quibusve
Irent induti galeis, pars horrida terga
Portabant ursæ maculis, Pars Tigridis atris
Armarat corpus, rutilis pars cornua cristis,
Qualia semicaper Faunus sylvester habebit,
Per medias duplici sævo vexilla leone
Turmas pandenti rabiosis picta volabant
Dentibus ora, velut scissæ telluris hiatus.

Sicq;

Sicque, foret Getico quo formidabilis hosti
Danus, in æternæ signum implacabilis iræ
Horrida rostrigeri ac armati dentibus uncis
Effigiem Barri ad sua Martia signa recepit.
Postea, quæ primum bellorum signa fuerunt
Victorumque decus Danorum, fræna regente
Imperii primo Christiano, Papa Latinus
Ordinis inde sibi sacra sumpsit ansam.
Spinea turritis Barris appensa corona
Hamatique vepres & duro spicula ferro.
Aurea turrato pendebat bellua dorso,
Auratis crucibus quatuor subnexa, sed infra
Et simulacra DEI sacra fuere Parentis.
Virginis effigies flavo velataque in auro,
Undique flammiferis Solis circumdata tædis,
Oscula quæ prolis JESU lususque fovebat,
Et pedibus Lunæ calcabat cornua Victrix.

Mox nova successit rursus conversio rebus,
Spicula dempta; placet quadruplex imponere calcar.
Turritas moles & propugnacula dorso
Bis duo portabant Barri velut oppida nigro,
Quo quadruplex numero gens est signata quaterno,
Danica progenies & Longobardica pubes,
Miles Normanni, & sævi gens Martia Gothi

Ut Regni admotus solio sceptrisque Dacorum
Auspicio Divum Fridericus rite secundus,
Unica cui fuerat metuendi cura Tonantis,
Virgineos vultus dempsit, Lunamque bicornem.
Unica turrato jam pendet bellua dorso,
Aurea belligerum subnectunt cingula corpus,
Et medio Regis cælatum nomen in auro
Cernitur hæcque pedum palmas scriptura notabat,
Omnis in auxilio stabit spes nostra Jehovahæ.

Cum tulit & Regis Christianus Quartus honores,

Nomine

Nomine regali micuit gemmata corona
In latere, atque feræ flavi compagibus alvi.
Ast ubi felici Danis Colmaria Marte
Capta fuit, rursus nomen regale remotum
Ex Regis jussu: tunc versicolore quaterno
Igne adamantiaco turritis dextra refulsit
Barri, qualis erit sævos abeuntis in hostes
Militis armati, ac auro squamata corusco,
Hanc super impavidæ mentis documenta fuerunt
Verba legenda, volunt, pavidæ corpuscula muscæ
Parvula quid contra squamati tergora Barri, &
Firmius imperium, pietas quod sancta tuetur.

Non diuturna fuit Sacri hæc renovatio ritus
Filius ut patrium Fridericus tertius heros
Optimus accepit sceptrum, terrasque regendas,
Quinque loco dextræ claros adamantidos ignes
Addidit, ad sanctæ speciem crucis arte locatos
Torsit ut quoties oculos ad corpora Barri,
Tunc & inoblita Messæ mente teneret
Vulnera, apud memorem meriti & steter gratia facti.
Fulgida, Rex etiam per Te superaddita stella,
Cui Tua sunt, DOMINUS bene providet, indita verba.
Insimul & circum mira vallabat amœnum
Arte laboratum sertum, geminæque nitebant
Cærulei in plani regales parte coronæ.

Brandenburgiaco sed qui nunc pectore fulget
Fronte lapillatus, dorso & turritus habetur.
Organa, queis cernit, splendent gemmata lapillis,
Cruce pariter renitens, mutansque subinde colores.
Ad latus ignitos adamantum quinque refulget.
Insuper ex tunicæ respundet parte sinistra
Candida, coccinei cujus pars plana coloris,
Stella, & in hac Phrygiis manibus crux picta videtur.
Hæcque sub auspiciis divi sic aucta geruntur

CHRIST-

CHRISTIANI SEXTI, qui Danica sceptrā gubernat
Rex præstans animo clarusque potentibus armis,
Quem Bellona timet, Vulcani frater adorat,
Cui ponti domitor paret Saturnia proles.
Hic promptus duros belli perferre labores,
Cui libet & validis insurgere viribus hosti,
Et sibi mansuram factis extendere famam.

Quippe nimis felix dicendus Barriger ordo,
Contigit illustres cui tot numerare Parentes.
Quin etiam cœcæ si non caliginis umbræ
Et longæva dies rebus dant ficta vetustis
Nomina, Te quondam posuit DEUS æthere celso,
Dum primum Barrus pontum terrasque jacentes
Littoraque & Danos populos à vertice cœli
Vidit post tenues iterum liquefactus in auras.
Sive Poëtarum fabellis ficta feruntur
Talia, sive fides rebus non vana vetustis,
Verò, crede Deum fatis, cantabimus ore
Nunc TIBI vera crucis cœlo primordia missæ.

Fecerat ingentes jam Sol altissimus æstus,
Inque pari spatio jam stabant vesper & ortus,
Orta fuit rutilo cœlo cum clara repente
Tempestat, mediumque vident discedere cœlum,
Palantesque polo stellas; en! nubibus exit
Candida crux, radiis quæ circumcincta serenis
Iceta repercussu rutilum pingebat Olympum.
Qualis in auratum niveis in nubibus arcum
Explicat Oceani proles, longèque refulget,
Aut ubi sulphuræ jaculantur ab æthere flammæ.

Scilicet Imperii finirat morte labores
Canutus, Regni suscepit frater habenas
Marte potens, victis scripsit mandata. Poruffis,
Bellica subque hujus Pomerania tota Dacorum
Invicti Regis solio devicta sedebat.

D

Hic

Hic & in adversos victricia signa movebat
Livonos ; verū Gens hæc tum Numinis expers
Gentilesque sequens cultus caligine cœca
Numina fictilium votis celebrare Deorum
Sueta fuit, campis cum starent ense corusco
Corpora mille virūm, forti sic pectore fatur:
Ne trepidate Viri, palmam sperate parati,
Sic ait, & validis intorquens tela lacertis,
Principium fecit Ductor, mox aspera spargit
Pugna, volat jaculum, duris dolor ossibus ardet,
Hac fugiunt Dani, sequitur Livonica pubes,
Hostibus hac instat Danus cristatus in armis,
Antra resultabant latè montesque fremebant
Vincentum plausu, pariter sonituque cadentum;
Hic jacet, Hic vincit; Quales sub nubibus atris
Strimoniae dant signa grues, fugiuntque per auras
Cum sonitu Notos ac pennis æthera tranant.
Anceps Pugna diu, dubius Mars sævit in armis.
Horrida per latos committi prælia campos
Cernimus, hasta micat, gladii sævique rotantur.
Vidit Livono postquam dare terga sequaci
Waldmarus Danum, duplices ad sidera palmas
Sustulit, & Numen supplex per vota precatur:
O DEUS Omnipotens lapsō succurre labori!
Nonne vides acies Livonas stare superbas?
Agmina nonne vides inter tot millia parva?
Non mea regna feris nunc flagro extendere bellis;
Laus divina mihi curæ est; Tibi militat omnis
Dextrâ, tuisque aris; dulcem profundere vitam
Et fortem vera pro religione cruorem
Promptus ero, cœli nobis Tu desuper axe,
O succurre precor, mox vertet terga Dacorum
Pubes Livonis rapiens victoribus arma.

Audiit omnipotens hominum rerumque Monarcha

Omnia

Omnia læta dedit, patefactis vela fenestris
 Æthereis subito cœlo dejecit ab alto,
 Quæ velut artificum manibus contexta secabat
 Candida sanguineo limbo crux partibus æquis,
 Sustulit ille citis manibus, tunc pectore læto
 Waldmarus tali fugientes voce sequutus:
 State Viri, quæ causa fugæ? quò tenditis omnes?
 Quo fugitis fratres? En quæ demisit ab alto
 Numen, signa meis precibus certissima palmæ
 Victricis, per vos, per non violabile Numen,
 Bellaque majorum, demissaque vela rogamus.
 Fidite ne pedibus, ferro rumpenda per hostes
 Est via, quæ globus ille virum densissimus urget.
 Numina nulla premunt nos sancti inimica Parentis,
 Cernite dona poli, mortali urgemur ab hoste.
 His animi arrecti dictis fugientia vertunt
 Terga; velut magna venantum septa corona
 Bellua tela furit contra, ac haud nescia mortis
 Corpora in oppositas immittit fessa bipennes;
 Haud aliter densos miles prorumpit in hostes
 Danicus, & varias post cædes, postq; labores
 Lætus jô! magnum cantavit voce triumphum,
 Ergò reus voti Rex Waldemarus & ausûs
 Compos dum meritas meditatur pectore grates
 Æterno Patri, ac animum laudare Virorum,
 Alba novi fecit sacri crux ordinis ortum,
 Rebus ut eximiis decus immortale maneret.
 Si licet exemplis majorum grandibus uti,
 Certè fatidicis crescet mea pagina rebus,
 Sæpeque sperati fuerat crux sancta Triumphî
 Signum, in quo vicere manus milesque piorum.
 Sic, ubi ferrato stipatus milite Magnus
 Constantinus erat Cæsar, Romæque propinquat
 Aspera Romano committens prælia, miles

Omnia cum ferro tumidi prope flumina Tibris
Sterneret, ac multis madidum daret unda sepulchrum.
Candida de cœlo crux fulsit, voxq; sonabat:
Cæsar, in hoc signo vinces. Victoria cessit.
Nempe suis semper successibus omnia gaudent,
Quæ cœlum Numenque probant. Et numinis ipsæ
Ignaræ Gentes coluerunt condita quondam
Signa suis superis falsos monitusque Deorum.
Sic toties Irim misit Saturnia Juno
De cœlo. Phrygio toties sic littore Pallas
Emicuitque hastam Grais ter diva tementem
Ostenditq; plagâ sic lapsum ancile superna
Dicitur è cœli: tenerorum mater amorum
Sic Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona tulit nato, perfecta à Conjugis arte.

Jam fatis occiduus venit hesperus, ite sorores,
Præcipitem Solis currum mox alta lavabunt,
Dixerat, & divæ veterum monumenta Thalix
Porrigit, & calatho variis de vimine texto
Floribus impleto paribus se sustulit alis.
Cunctæ & ad æthereum pennis portantur Olympum,
Sis felix nostrum qui magna ex ^{parte} labore,
Calliope (dixi) dictis divina levasti.
Te sine sæpe meis numeris frustrata fuisset,
Anseris indocto raucique hebetata labore
Penna, vale! hæc dicens oculos ad sidera tollo,
Jam Dea jam rutilum caput inter nubila condit.

Hactenus ingenui cognovimus ordinis ortum,
Quem trahit à superum Cœlesti desuper aura
Teste Deâ, dudumque per innumerabile tempus!
Nunc majora vocant, alias nunc carmina laudes
Exposcunt, meritò paucis nos illa sequamur.
Enumeranda mihi divini commoda ritûs,
Et quæ mille trahit sacratus Barriger ordo

Munera

Munera, quæis hominis vitam mentemque beabit.
Non etenim flavâ sese intra continet aurâ
Fascia, cœruleo nec eum Bombycina succo
Tinctave fulgenti solum lapis indicus ornat
Igne, magis vitæ sed sese extendit ad usus,
Æternas largitur opes, & munera poscit
Optima, regalem valdè decorantia mentem

Hæc ubi Barrigeri & Stellæ fulgentis imago
Ordinis effigies quadam propendula mente est,
Turgida nec fastu neve ambitione superba,
Aurea neve famæ nec amor furiosus habendi,
Quin neque livor edax odioso in pectore rodit;
Hæc nullis rapitur furiarum percita tædis,
Perfida neve dolis instructa ac arte Pelasga,
Hæc animi pravi & vitiosi seminis expers,
Hæc erit insidias contra centuplicis Hydræ
Atque Medusæi squalentia guttura monstri,
Stymphalidesve truces. Non jam Tyrinthius Heros
Monstrorum domitor, sed erit Tritonia Pallas:
Hoc est prudenti veniens sapientia menti
Diligit ingenuas innuptæ Palladis artes,
Quodque jubet rectum, quod fons aut terminus æqui
Quod fidei candor, quod jusque æquumque, quod ardens
Herculeusque vigor, pietasque, fidesque, Themisque.
Affectus reprimit pravos, spargitque salubrem
Ambrosiæ succum atque salutiferam Panacæam

Talia cum cupiat fundati Barriger Ordo,
Cui non dicatur longè ornatissimus ordo,
Gemmea qui portat Barri simulacra sacrati?

Quidve cruce humanæ magis est venerabile menti?
Quidve magis Lybico Barro robustius orbi?
Corpora non dicam tali propendula Christi
Sacra fuisse, trucis cum lamentabile regnum
Verteret ex imo Ditis, Satanæque potenti

Venerat excidio virtute & sanguine divò.
Quanta fuit quondam generi veneratio prisco
Christiadum? qui non concessi cultus honoris?
Hæc fuit eximium capiti decus, hanq; per auras
Vexilifer duxit, pugnanti milite septus.
Ærea præfixis crucibus lorica micabat,
Quæque viris lævo pendebant scuta lacerto;
Qualis Amazonidum lunatis agmina pellis
Penthesilea furens ducebat mente virili.

Quæ tibi præterea color ornamenta ministrat
Candidus? ille Diis semper Sacer, ille probatæ
Est index vitæ & scelerato à crimine puræ
Tessera grata fuit Libertas tempore prisco
Candidiorque fides, maculari nescia fucis
Mentibus ac oculis hoc consignata colore.

Porrò ego, quo Lybici fortissima corpora Barri
Carminè collaudem, non uno nomine clara?
Quæ fuit antiquis per te concessa Latinis
Vis? quæ turrìto vicisti mœnia dorso?
Omne repercussum squalenti missile tergo
Frangis, & adversos multa vi conteris hostes,
Atq; tuo dorso, veluti superaddita faxis,
Abiete robusto moles turrìta recumbit.
Huc delecta virùm sortiti corpora quondam
Claudebant veteres, vastas penitusque cavernas
Complebant validis armato milite telis.
Quam fuit hæc Domini fera perstudiosa salutis
Læsa Macedonicis vidit cum corpora telis
Esse Pori? jussis quamq; obsequiosa Magistri?

Et quid plura canam? Barrus, crux, stella, colores
Virtutum simulacra sient, sint incluta signa,
Quæ monuisse solent, quos poscat Barriger ordo
Heroas, qualesve viros, quæ nomina clara?
Ornent Barrigeros, pietas, prudentia, candor,

Vivida

Vivida vis animi, mentis constantia celsæ,
Et regalis honor generis, sanguisque Deorum
Ornent. Nam nostro referam si carmine, quales
Summa Gente Viri, ac illustri sanguine ducti
His digne possint vestiri insignibus amplis;
Hic mihi nec celebris veterum quos ornat avorum
Nobilitas, clara nec natos stirpe nepotes
Ponere concessum, regalis purpura solum
Hic valet, aut magni sacra Principis infula, sive
Quos colimus tali prognatos stemmate sexus.
Et quia longa dies rebusque annosa vetustas
Hæc probat, & mecum vigilato fidere tantos
Jam reputo titulos ac ornamenta Britanni,
Magna minorque feræ, regitis quæ carbasa navis,
Ad me nunc nitidos vestros convertite vultus!
Omnia cum dudum positæ videatis in axe,
Et maris occiduis quæ nunquam mergitis undis
Lumina, vos justos nunc ad me verba reposco
Testes, vos nostris, quod Solum Barriger ordo
Hos decoret, regum qui vel de stirpe creantur,
Vel Reges magno sibi qui conjunxit amore.
sed quid? cur nimium quæ sunt manifesta requiro,
Cur cadet ambiguo nostro res tanta timore?
Jam memini; quondam Mantuanæ Marchio terræ,
Cum patrias rursus remearet compos ad oras
Voti Christianus, summos Elephantis honores
Abstulit inter eos primus, quos exera regna
Longinquæq; colunt terræ, sunt deinde secuti
Plures, qui monumenta gerunt sublimia Barri,
Ac istos magno titulos venerantur honore.
Talia, cum justo sint omnia consona vero,
Jure tuo decus hoc summum, celsissime Princeps,
Emicat augusto de pectore, Barriger ordo
Te merito vestit tuô, & hæc insignia laudant.

Non

Non magis in rutilo fulget lapis Indicus auro,
Non ignes inter nemorum Latonia custos
Stellantes, PRINCEPS, quàm Tu, FRIDERICE JOHANNES,
Clares, atque tuæ splendescit gloria famæ,
Maxima diffusæ propriis virtutibus, auctæ
Laudibus & patriis, ac divo stirpis honore.
Seu prælustre genus, clarosque in stemmate Reges
Seu proavos, abavos, atavos, patruosque, patresque
Seu belli laudem, quæ tot manifesta trophæis,
Seu Pacis studium, seu quos prudentia Leges
Juraque præscribit populis, curasque regentum
Seu vires animi, seu multas Palladis artes,
Seu quicquid laudem meret & præconia, spectes.
Non alium certè decuit rectoribus orbis
Esse larem, nullaque magis se gloria stirpe
Quam BRENNÀ attollit; quam divi stirpe JOHANNIS.

Hic ego Nasonicas ausim de poscere voces,
Oraque grandiloquis valdè resonantia linguis,
Omnia quo digno possim perstringere versu.
Non etenim è clario mea cingit tempora laurus,
Agrestes saltem mea docta inflare cicutas
Musa, sed experiar, quid & hic mea carmina possint.
Non humana canam, sed maxima Numina terræ
Pectora, quæ quondam mentes terrasque regebant.

Qualis erat Danaum Princeps bellator Achilles,
Hæctora qui bigis te circum Pergama traxit;
Talis erat quondam bello & victricibus armis
ALBERTUS magni qui nomen habebat Achillis,
Hujus & à teneris bellis asueta juvenus
Gessit Idumæas post aspera prælia frondes.
Hic fugiens nunquam tergo, sed pectore forti
Sæpius adversos tendit cristatus in hostes.
Læsa tibi quoties sævo sunt corpora ferro?
Mille cicatrices & vulnera mille tulisti,

Invictos

Inviſtos vincens populos, gentesque feroces,
Frigida quas mundi rigidas alit urſa per oras,
Barbara quas tellus ac undis educat Iſther.
Terra tuo audito tremuit clangore tubarum
Omnis, & attoniti fugientes terga dederunt
Hoſtes, montanum metuit ceu cerva leonem.
Bella ſed affiduo licet irrequietus agebat;
Non tamen oſor erat pacis gentisque togatæ,
Sed geminos dederat tanta de ſtirpe nepotes;
Quos decus eximium & virtus ſuper æthera ponit.

Nam qua voce tuas Cicero Germane JOHANNES,
Laudes, queſq; tuum Neſtor JOACHIME, Camœna
Nomen noſtra canat metris, quæ laudibus æquent
Veſtris, ô animæ, meritis præconia? Vobis
Docta diu tantam meruit facundia laudem
Maſcula magnanimi quantam olim dextra Parentis.
Dulciſonâ linguâ quoties vos verba dediftis,
Neſtora viciftis toties Marcumque loquela.
Suavior Hyblæo vobis eſt melle loquendi
Copia, manabant, ceu denſis imbribus acta,
Ora, nec & patrio tantum ſermone diſerti
Gratam ſuxiftis matris cum lacte loquelam,
Omnia quin variis potuiſtis dicere linguis.
Tempora tranquillæ per vos ſunt publica pacis
Condita, ſedatus furioſi & Martis amator.
Hæc vos ſemideis virtus Heroibus æquat.

Nec Latii ſimilem hoc includent tempore muri,
Qualis Tu noſtris Muſis, ALBERTE, canendus,
Nobile purpurei nomenque decusque Senatus
Inter Romanos Patres tu Præſul habebas,
Te nihil excepto Magnus mage Cæſar amabat.
Atque Gubernatrix lati Germania mundi.
Omnis in auxilio rerum fiducia ſtabat
ALBERTI vigilis, magnarum credita rerum

E

Cura

Cura fuitque tibi securis publica terris.
Otia, fecisti, quod tunc viguere per orbem
Per te pacato subito sublata tumultu
Schismata turbatae sunt religionis, & alma
Pax rediit, bellum, finito Marte, silebat.

Inclute caelesti Princeps virtute, GEORGI,
Quae non fama tuos cineres, quae gloria nomen
Immortale colit? Tu nostris primus in oris
Et pius & Constans confessor dogmata vera,
Quae Zelo exposuit divo Lutherus, Helias
Tertius, excelsa defendens mente papatus
Purgasti sordes hominum & figmenta, reducto
Coelesti verbo, quae nos jam gratia salvat,
Patria dum sancto persolvat vota Jehovah
Terra, tuae semper pietatis fama manebit.

Numina plura quidem restant, sed versibus omnes
Enumerare nec est hominis, nec temporis hujus.
Omnis progenies BRENNORUM laude superbit
Tanta, quantus erit numerusque ordoque nepotum,
Qui patribus similes similes genuere minores.
Non pavidas aquilae fortes generare columbas
Possunt, est in equis virtus generosa parentum,
Fortibus atque bonis fortesque bonique creantur.
Sic quoque BRENNORUM series aeterna vigeat
Et viget Heroibus, quorum vis pectora firmat
Insita, & accedens cultus corroborat aequè.

His prognate Diis, PRINCEPS, Auguste, JOHANNES
Cujus nunc urbem decorat praesentia, cujus
Nos regit atque beat felix protectio, Musa
Ad Te flectit iter, veniam sed poplite quaerens
Flexo, si qua Tibi meritas mea carmina laudes
Non dant, ingenii est & linguae culpa. Voluntas
Omni submittit Tibi se promptissima cultu.
Pace tua incipiam, non ut Tua gloria perpes

Carmine

Carmine tam vili crescat : sed pectoris edam
Ut grati specimen. Nam quid clarissima nostris
Lumina siderei clarescant ignibus aucta
Regis ? & in pelagum quas mittet rivulus undas ?
Sed tamen ut nostris non desit nisibus audax
Obsequium, conor, parvi quod ferre recusant
Nostris humeri, P R I N C E P S, Tua dum clementia firmat
Exiguas Vires, Tua non ut gloria major
Maxima reddatur, sed quod submissior urget
Me Pietas animusque Tuas venerarier omni
Nomine majores, virtutes, optime P R I N C E P S.

Quod mihi principium vero ? quo fine quiescam ?
Illustrive canam, quo P R I N C I P I S ordine tantas
Virtutes, quibus is tollit super æthera nomen ?
Ingeniumne sagax longinqua & itinera dicam,
Queis est emensus disjunctas sidere terras ?
An felix regimen, dotes animique potentes,
Corporis & formam divam ? me copia rerum
Obruit exilis vatem paucæque Minervæ.
Cumque aliis crocæ & getula de murice vestris
Curæ, cum vecors aliis ignavia cordi
Est, vel lætificis juvat indulgere choreis,
P R I N C E P S, in campis nudoque sub æthere pernox,
Noster equo celeri demissis fertur habenis,
Et cursu assueto stridentes dissecat auras,
Externos populos lustrans & dissita regna,
Celtas & Batavos, Sequanos, Vascos, Cenomannos,
Ac Italas Gentes Albæ de stemmate visit.

Hic Venus & charites dotes creduntur in uno
Consumsisse suas, talis morumque venustas
Ingeniique vigor, tantus lepor oris in illo
Justitiæque tenax studium pietasque probata.

Candida, quæ roseo fuerat permista colore,
Tyndaridæ facies multis celebrata Poëtis

Illeq̄, Lyriope peperit quem Nympha Cephyso
Narcissus, niveas fertur vicisse pruinas
Formâ, pulcher erat Narcissus; pulcrior autem
Noster **JOHANNES** forma speciosior omni,
Sed tamen ut gravitas majestatisque verendæ
Luceat ex placido fulgor mirabilis ore.

Sæpe Sacerdotum celebratur earmine Phœbi
Cultus, Apollineis dederant quem ritè quadrigis,
Scilicet hi pedibus nudis attingere prunas
Non veriti, stultas quod pavit credula mentes
Simplicitas vanusque error, commissa piari
Omnia placarique Deos, sic posse supremos.
At tua major erit pietas, **PATER** optime, veri
Æternique colis quâ numina sancta Jehovæ
Non meritis vitæ, a fidei candore paternæ.

Gnosiacus meruit sibi quondam encomia Minos,
Quod fuit immotus justi servator, & Iri
Non secus ac ditis tractavit nomina Croesi,
Quis Vatum justas cantet Tibi carmine laudes,
PRINCEPS? quod tantis constet par gloria rebus.

Lætâ quod in patriis traducimus otia terris,
Quod leges, quod jura valent, quod Francica floret
Tellus, ingratis quod nescit nostra querelas
Patria, quod vireat pax aurea & unio firma,
Quod templis stet sanctus honos patriisque Lyceis,
Hæc Tibi debentur, **PRINCEPS** mitissime. Claris
Nam licet armorum studiis imbutus & artes
Egregiè teneas divino pectore belli;
Sive opus extensos metiri castra per agros,
Seu faciem pugnæ componere, sive profundas
Præsidio fossas positis deducere castris,
Tu tamen optatæ tutissima Tempora pacis
Semper amas Gentem præfers semperq̄ togatam
Inter delicias consumens lustra Minervæ.

Maete

Maſte PATER PATRIÆ, cœli clementia fecit,
Numinis in mundo Tibi quod debentur honores
Terreſtris; tacito tua laus nunc creſcit in ævo.
Regis amicitiaſ ſinceræ teſſera Barrus,
Barrus & egregiaſ famaſ certiffimus index.
Fama dabit vitam poſt mortis fata perennem
Nunc tua per cunctas clareſcet gloria gentes,
Flumina quæ cernunt Ponti, linquentia Solis
Lumina, quæque vident undis immergere bigas.
Queiſve dies medius flagrantibus æſtuat horis,
Quaſque vident Hyades tauri, geminique triones.

Ergò dives opum Bacchi Franconia largi,
Falſciferæ ac Cereris foecundis dotibus aucta,
Et vos, qui duro fætas ſuleatis aratro,
Rubricolæ, terras, & lætis paſtor in agris,
Primores populi jurataque turba clientum,
Quos regit imperio JOHANNIS dextera noſtri
Tranquillo totas mihi nunc advertite mentes.
Vobis ſubmiſſo venerari pectore fas eſt
Hoc caput, atque ſuos properat quo tendere grefſus,
Spargere jucundi flores & munera veris
Fas pia thura, viri, dare! Fas ſuper æthera nomen
Tollere! Laudifonas jaçtate per oppida voces,
Et ceu famoſo populi clamore ſonabant
Moenia Romanæ, ſuperatis hoſtibus, urbis,
Tempora cum lauro cinxit ſua victor & aſtro
Purpureo fulgens invectusque alta triumpho
Multo plaudentùm ad Capitoli moenia tendit:
Sic quoque nunc talis clamor vocesque reſultant:
Salve MAGNE PATER PATRIÆ, tua gloria Vivat,
Donec in occaſum rutilo volventur ab ortu
Sidera, donec erunt dulces Aganippidos undæ.
Ipſe ego ſolenni venerabor carmine Numen,
Talia devoto fundens pro Principe Vota

E 3

Pectore

Pectore. Summe Pater, qui cœli sidera torques,
Et regis humanam divino Numine fortem,
Ad Te nunc venio, supplex tua Numina posco,
Ah! precor, accessum precibus concede benignum,
BRANDENBURGIACOS Clemens defende penates,
JOHANNEM & nostrum forti Deus adfere dextra,
Et da longævus illum superesse per annos,
Ut tua religio, pietas, cœtusque Scholarum
Floreat, ac cultum per postera secla propaget.
CONJUGIS AUGUSTÆ vitam felicibus auge
Annis incolumen, charam successibus amplis
Orna progeniem, patriæ spem, gentis honores.
Solis & ardenti flagrat dum sidere currus
Nec dubias populis cœlo denunciat iras,
Tu leni nocuos gelidis afflatibus æstus
Et vitium cœli precor & contagia pelle,
Pelleque bellorum suprema pericula. Tandem
Maxima, fac, nostris propria hæc sint gaudia terris.

Fallimur? an claro jaculatur ab æthere flammæ
Intonuitque polo Numen, tellusque remugit,
Altaque per densas sunt facta silentia silvas,
Ilicet! effusis jam votis annuit æther.

DIXI.

~~Im~~ 587

40

ULB Halle
004 761 537 3

f

V 5 17

n.c.

